

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžr/130/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013200264
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013200264.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobcu: V. D. D., nar. XX. S. XXXX, bytom ul. I. XX, XXX XX C., právne zastúpený advokátkou JUDr. Ivanou Kirešovou, Zombova 9, 040 23 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 3798/2012-430 zo dňa 12. decembra 2012 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/36/2013-45 zo dňa 12. septembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/36/2013-45 zo dňa 12. septembra 2014 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 3798/2012-430 zo dňa 12. decembra 2012 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 415,94 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ivany Kirešovej, advokátky so sídlom Zombova 9, 040 23 Košice, číslo účtu: XXX XXX XXXX/XXXX U., Z.. Bratislava, v lehote 15 dní.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 6S/36/2013-45 zo dňa 12.09.2014 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 3798/2012-430 zo dňa 12.12.2012, ktorým rozhodnutím žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Krajského pozemkového úradu Košice zo dňa 26.08.2009, č. A/2009/00232. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci bolo v súlade so zákonom a odvolacie dôvody žalobcu neodôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 6 ods. 1, písm. d/, v spojení s § 13 ods. 1, a s § 9 ods. 7 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 229/1991 Zb.“ alebo „reštitučný zákon“), v intenciách ustanovení § 22 v spojení s § 27 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 153/2001 Z. z.“), v intenciách ustanovenia § 5 ods. 4, písm. a/ a c/ zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 330/1991 Zb.“) a súčasne v intenciách ustanovení § 69 ods. 1 až 4, v spojení s § 46 a s § 47 ods. 1 až 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správneho poriadku, ktorú právnu úpravu citoval, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

Krajský súd v preskúmanej veci z administratívneho spisu zistil, že dňa 25.09.2008 vydal Obvodný pozemkový úrad Košice - okolie rozhodnutie číslo 11 - 2008/01354 - Kr., ktorým v súlade s ustanovením § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších zmien a doplnkov, priznal účastníkom konania vlastnícke právo k nehnuteľnosti v katastrálnom území C. č. XXX, XXXX a XXX podľa geometrickeho plánu č. 440/2007 zo dňa 07.12.2007. Správny orgán bol následne doručený protest prokurátora zo dňa 03.04.2009 proti uvedenému rozhodnutiu, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.11.2008, ktorým žiadal predmetné rozhodnutie ako nezákonné zrušiť, pretože je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1, 4, § 32 ods. 1, § 34, § 47 ods. 2 správneho poriadku. V proteste prokurátora bolo uvedené, že vo výroku predmetného rozhodnutia sú uvedené paragrafy, avšak nie je uvedený právny predpis podľa ktorého pozemkový úrad rozhodoval, čím sa výrok rozhodnutia stal nepreskúmateľným. Nepreskúmateľnosť nastala aj z dôvodu, že Obvodný pozemkový úrad rozhodoval napriek tomu, že nemal k dispozícii uplatnenia, zoznamy, matričné listy, splnomocnenia oprávnených osôb, ktoré sa nachádzali na Krajskom súde v Košiciach. Postup správneho orgánu pred vydaním predmetného rozhodnutia preto nebolo možné preskúmať. Správny orgán nevedel zdokumentovať listinami ani inými skutočnosťami, aké dôkazy zabezpečil na zistenie skutočného stavu veci. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 6Sžo/1/2008, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Košiciach číslo 3Sp/2/2007, ktorý sa týkal rovnakého okruhu osôb a v ktorom chýbali plné moci udelené žalobcovi. Podľa názoru prokurátora, mal správny orgán konanie v danej veci prerušiť, pričom nemohol rozhodnúť bez podkladových spisových materiálov. O proteste prokurátora rozhodol Krajský pozemkový úrad Košice dňa 26.08.2009 tak, že protestu vyhovel a rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Košice - okolie zo dňa 25.09.2008 zrušil a vrátil správny orgán na nové konanie a rozhodnutie. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie dňa 16.09.2009, ktoré doplnil podaním zo dňa 08.10.2009. Po predložení spisu žalovanému, tento vo veci rozhodol dňa 30.10.2009. Predmetné rozhodnutie bolo súdom zrušené z procesných dôvodov rozhodnutím zo dňa 13.12.2011. Žalovaný vo veci opätovne rozhodol dňa 12.12.2012 napadnutým rozhodnutím tak, že rozhodnutie Krajského pozemkového úradu Košice zo dňa 26.08.2009 potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

Krajský súd konštatoval, že s citovaných ustanovení príslušných zákonov vyplýva, že protest proti rozhodnutiu správneho orgánu je prokurátor oprávnený podať aj proti právoplatnému rozhodnutiu (v lehote do 3 rokov od jeho právoplatnosti). Právoplatnosť správneho rozhodnutia preto nie je podľa osobitného zákona (zákon o prokuratúre) prekážkou rozhodnutej veci, tak ako to namietal žalobca, ktorá by bránila konaniu o proteste prokurátora. Z prílohy k zákonu č. 330/1991 Zb. vyplýva, že Krajský pozemkový úrad Košice je odvolacím orgánom vo veciach, v ktorých v prvom stupni rozhodol Obvodný pozemkový úrad Košice - okolie a je teda orgánom príslušným na konanie o proteste prokurátora, ak mu sám nevyhovel. O podanom proteste prokurátora rozhodol v prvom stupni Krajský pozemkový úrad Košice dňa 26.08.2009. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie o ktorom rozhodol jeho príslušný nadriadený orgán (§ 5 zákona č. 330/1991 Zb.), Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky dňa 30.10.2009. Predmetné rozhodnutie bolo súdom na základe žaloby podanej žalobcom zrušené rozsudkom zo dňa 13.12.2011 z dôvodu nepredloženia administratívneho spisu.

Následne vydané napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi doručené dňa 19.12.2012.

Krajský súd neprihliadol na námietku žalobcu, ktorou v žalobe namietal porušenie procesných práv iných účastníkov konania, ktoré malo nastať nedoručením vydaných rozhodnutí všetkým účastníkom. Uviedol, že žalobca je oprávnený domáhať sa ochrany len svojich subjektívnych práv, nie je aktívne legitimovaný domáhať sa ochrany práv iných osôb v správnom súdnom konaní (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Poukazom na to, že výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania a pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon, ako aj že v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia, krajský súd konštatoval, z obsahu spisu je zrejmé, že rozhodnutie správneho orgánu č. 11 2008/01354 - Kr. zo dňa 25.9.2008 vo výroku rozhodnutia trpí vadou vyčítanou v proteste prokurátora. Výrok musí byť formulovaný presne, určito, stručne a musí úplne vyjadrovať vyriešenie veci, ktorá je predmetom správneho konania. Zdôraznil, že z výroku musí byť predovšetkým zrejmé, čo bolo predmetom rozhodovania, na základe akého právneho predpisu a ktorého ustanovenia správny orgán rozhodoval. Ďalšou obsahovou náležitosťou rozhodnutia je jeho odôvodnenie. Odôvodnenie plní niekoľko funkcií. Predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia a skutkové okolnosti treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené, a ich právny význam. Ďalej treba uviesť, aké dôkazy boli vykonané, ako ich hodnotí správny orgán, prečo neboli vykonané niektoré navrhované dôkazy, a napokon, ako sa správny orgán vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov. V odôvodnení rozhodnutia nemožno uvádzať skutkové zistenia, ktoré sa buď vôbec nevykonali, alebo sa o nich správny orgán dozvedel až po vyhlásení rozhodnutia. Ďalej uviedol, že právne posúdenie veci znamená, že správny orgán subsumuje zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenie hmotnoprávneho predpisu. Medzi právnym posúdením a skutkovými zisteniami musí byť logický vzťah. Právne posúdenie veci musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, z ktorého správny orgán vo výrokovej časti rozhodnutia vychádzal a z ktorého vyvodzuje svoje právne posúdenie. Nestačí len citácia príslušného ustanovenia, ale je žiaduce, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby účastníci pochopili vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením.

Podľa názoru krajského súdu, Obvodný pozemkový úrad Košice - okolie vo svojom rozhodnutí napadnutom protestom prokurátora nedostatočným spôsobom odôvodnil, akým spôsobom a na základe akých podkladov dospel k určeniu okruhu 97 oprávnených osôb po 73 pôvodných členov urbariátu.

Krajský súd uviedol tiež, že neunikla jeho pozornosti ani okolnosť, že v napadnutom rozhodnutí správny orgán konštatoval, že vlastnícky nárok si oprávnené osoby uplatnili dňa 14.12.1993, hoci lehota na uplatnenie si priznaného nároku v zmysle právnej úpravy uplynula dňa 31.12.1992 (§ 13 ods. 1 zákona č. 229/1991 Zb.). Správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol, z akého dôvodu neprihliadol na predmetnú prekluzívnu lehotu, ak došlo skutočne k uplatneniu nárokov v lehote uvedenej v rozhodnutí. Z obsahu spisu v ktorom chýbajú uvedené podklady nemožno zistiť, či sa jedná len o chybu v prepise. Súčasne z obsahu pripojeného spisu nevyplýva, že v konaní si v určenej lehote uplatnili svoje nároky všetky oprávnené osoby podľa bodu 3, predmetného rozhodnutia. Rozhodnutie sa aj z tohto dôvodu javí ako nepreskúmateľné.

Poukazom na to, že prokurátor vo svojom proteste konštatoval, že spis č. 11 2008/01354-Kr. neobsahoval všetky listiny tvoriace podklad rozhodnutia, čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť, krajský súd mal za to, že správny orgán vydal svoje rozhodnutie v čase, keď nedisponoval s podkladmi pre rozhodnutie, ktoré sa v tom čase nachádzali na Krajskom súde v Košiciach tak, ako to bolo skonštatované v predmetnom proteste.

Na základe uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že protest prokurátora bol podaný v súlade

so zákonom, žalovaný nepochybil, keď na jeho základe potvrdil rozhodnutie Krajského pozemkového úradu Košice č. A/2009/00232 zo dňa 26.08.2009, ktorý zrušil rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Košice - okolie č. 11-2008/01354-Kr. zo dňa 25.09.2008 pre vady vytýkané prokurátorom. Krajský súd žalobu ako nedôvodnú podľa ust. § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi nepriznal ich náhradu. Žalovaný zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania žalobca namietal, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vrátane ústavne nesúladneho výkladu zákona podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR a že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Tvrdil, že skutkového omylu sa dopustil krajský súd pri posúdení žalobnej námietky „res iudicata“ - prekážky právoplatne rozhodnutej veci, keď táto námietka sa týka tej skutočnosti, že o proteste prokurátora Krajský pozemkový úrad v Košiciach (ďalej aj „KPÚ“) nerozhodol v zákonnej lehote 30 dní (od predloženia protestu správnym orgánom, ktorý odmietol protestu vyhovieť), preto uplynutím lehoty ex lege nastali účinky právoplatného rozhodnutia KPÚ, ktorým KPÚ nevyhovел protestu prokurátora - § 26 ods. 5, § 27 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z. z. v znení platnom ku dňu 26.08.2009. Žalobca vyslovil názor, že žalovaný ako odvolací správny orgán bol povinný vysporiadať sa v odvolacom správnom konaní s uvedenou prekážkou konania a rozhodnutie KPÚ zo dňa 26.08.2009 zrušiť a konanie zastaviť. Vytýkal krajskému súdu, že v napadnutom rozsudku, sa jeho žalobnou námietkou, ktorou namietal prekážku právoplatne rozhodnutej veci, vôbec nevysporiadal, čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, zaručený v čl. 46 Ústavy SR, ako aj Dohovorom č. oznámenia 209/1992 Zb.

Žalobca trval na žalobnej námietke o vecnej nepríslušnosti KPÚ preskúmať právoplatné (aj neprávoplatné) rozhodnutie obvodného pozemkového úradu o priznaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vydané podľa osobitného zákona č. 229/1991 Zb. Uviedol, že právomoc rozhodovať o opravnom prostriedku je zákonom zverená výlučne súdu (§ 9 ods. 1 zákona č. 229/1991 Zb.). Podľa žalobcu nedostatok tejto právomoci KPÚ nemožno nahradiť rozhodnutím, vydaným v konaní o proteste prokurátora postupom podľa § 69 ods. 2 Správneho poriadku. Odôvodnenie výroku napadnutého rozsudku krajského súdu, týkajúce sa tejto námietky o nedostatku vecnej príslušnosti KPÚ považoval žalobca za ústavne nesúladné v zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy SR. Žalobca mal za to, že v danom prípade krajský súd vec nesprávne právne posúdil a nesprávne na vec aplikoval právne predpisy rovnakej právnej sily na úrovni zákonov - zákon č. 330/1991 Zb. (§ 5 ods. 4), zákon č. 71/1967 Zb. Správny poriadok (§ 69), zákon č. 229/1991 Zb. o pôde (§ 9 ods. 7).

Podľa žalobcu krajský súd dospel k nesprávnym právnym záverom, vyjadreným vo veci zistenia a interpretácie obsahových náležitostí protestom napadnutého rozhodnutia správneho orgánu č. 11-2008/01354-Kr, týkajúcich sa výroku rozhodnutia, nedostatočnosti odôvodnenia rozhodnutia vo vzťahu k určeniu okruhu oprávnených osôb, riadnemu uplatneniu nárokov oprávnených osôb, uvedených v bode 3 rozhodnutia. Uviedol, že nakoľko absencia úplnosti pripojeného spisu mohla mať za následok nesprávne skutkové zistenia, resp. nesprávne právne závery súdu, trvá v celom rozsahu na žalobných dôvodoch, uvedených v žalobe, že výrok protestom napadnutého rozhodnutia je súladný so zákonom, že tvrdené údajné porušenie procesného ustanovenia nie je dôvodom na zrušenie právoplatného správneho rozhodnutia, že pre záver o nezákonnosti rozhodnutia sa vyžaduje zistenie rozporu s hmotným právom a nie akékoľvek procesné pochybenie.

Žalobca ďalej namietal tú skutočnosť, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného aj rozhodnutie KPÚ

zo dňa 26.08.2009 je neprípustné založené a odvoláva sa na listiny, dôkazy, ktoré neboli zákonným spôsobom vykonané (§ 33 ods. 2 Správneho poriadku) a ktoré boli doložené prokuratúrou dodatočne - až na KPÚ - po nadobudnutí právoplatnosti správneho rozhodnutia, napadnutého protestom prokurátora (neúplná listina zo dňa 27.12.1905, Rozhodnutie Odboru poľnohospodárstva a lesného hospodárstva Rady ONV v Moldave nad Bodvou zo dňa 06.09.1958).

Žalobca tiež namietal nezákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného aj postupu a rozhodnutia KPÚ zo dňa 26.08.2009, nakoľko správne orgány nekonali so všetkými účastníkmi správneho konania, hoci títo účastníci boli správne orgánu preukázateľne známi a v rozpore s § 69 ods 3 Správneho poriadku rozhodnutie o proteste prokurátora účastníkom konania ani nedoručili. Nesúhlasil so záverom krajského súdu o tom, že na predmetnú žalobnú námietku nemôže prihliadať, nakoľko žalobca namietal porušenie procesných práv iných účastníkov konania, než svojich vlastných. Namietal tiež zmätočnosť a právnu nevykonateľnosť napadnutého rozsudku, keďže krajský súd sa nijak nevysporiadal s chybou vo výroku žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 12.12.2012 spočívajúcej v nesprávnom označení čísla rozhodnutia KPÚ zo dňa 26.08.2009.

III.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Napadnutý rozsudok krajského súdu považoval za vecne správny a v súlade so zákonom. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobcu.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <.. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 3798/2012-430 zo dňa 12.12.2012, ktorým rozhodnutím žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Krajského pozemkového úradu Košice zo dňa 26.08.2009, č. A/2009/00232.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a konania im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmavacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný v rámci konania o proteste prokurátora rozhodol s konečnou platnosťou tak, že protestu prokurátora bol vyhovené a rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Košice - okolie zo dňa 25.09.2008, č. 11 - 2008/01354 - Kr. bolo zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Uvedeným rozhodnutím Obvodný pozemkový úrad Košice - okolie podľa ustanovenia § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. priznal účastníkom konania vlastnícke právo k nehnuteľnosti v katastrálnom území C.. XXX, XXXX a XXX podľa geometrického plánu č. 440/2007 zo dňa 07.12.2007.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého

prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd mal preukázané, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia odporcu nepostupoval náležite v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti O.s.p. citovaných vyššie.

Predmetom preskúvacieho konania bolo posúdenie otázky, či boli splnené zákonné podmienky pre zrušenie rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu Košice - okolie zo dňa 25.09.2008 na základe protestu prokurátora rozhodnutím žalovaného v spojení s rozhodnutím Krajského pozemkového úradu Košice zo dňa 26.08.2009 č. A/2009/00232.

Najvyšší súd zistil, že základné námietky žalobcu, ktorými napáda zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ako aj zákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa spočívajú v jeho tvrdení, že „res iudicata“ - prekážka právoplatne rozhodnutej veci, sa týka tej skutočnosti, že o proteste prokurátora Krajský pozemkový úrad v Košiciach (ďalej aj „KPÚ“) nerozhodol v zákonnej lehote 30 dní (od predloženia protestu správnym orgánom, ktorý odmietol protestu vyhovieť), preto uplynutím lehoty ex lege nastali účinky právoplatného rozhodnutia KPÚ, ktorým KPÚ nevyhovел protestu prokurátora - § 26 ods. 5, § 27 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z. z. v znení platnom k 26.08.2009, majú za to, že žalovaný ako odvolací správny orgán bol povinný vysporiadať sa v odvolacom správnom konaní s uvedenou prekážkou konania a rozhodnutie KPÚ zo dňa 26.08.2009 zrušiť a konanie zastaviť; v tvrdení, že krajský pozemkový úrad nemal vecnú príslušnosť preskúmať právoplatné (aj neprávoplatné) rozhodnutie obvodného pozemkového úradu o priznaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vydané podľa osobitného zákona č. 229/1991 Zb., keďže právomoc rozhodovať o opravnom prostriedku je zákonom zverená výlučne súdu (§ 9 ods. 1 zákona č. 229/1991 Zb.), vysloviac názor, že nedostatok tejto právomoci KPÚ nemožno nahradiť rozhodnutím, vydaným v konaní o proteste prokurátora postupom podľa § 69 ods. 2 správneho poriadku; v tvrdení, že v konaní o proteste prokurátora pre záver o nezákonnosti právoplatného rozhodnutia sa vyžaduje zistenie rozporu s hmotným právom a nie akékoľvek procesné pochybenie; a v tvrdení, že správne orgány oboch stupňov v konaní o proteste prokurátora nekonali so všetkými účastníkmi konania.

Podľa § 24 ods. 1, 2 zákona č. 153/2001 Z. z. Konanie o proteste prokurátora je osobitné konanie, v ktorom sa rozhoduje, či všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným orgánom verejnej správy,

opatrením alebo rozhodnutím bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis. Ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie o proteste prokurátora sa primerane vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. (Zákon č. 71/1967 Zb.)

Podľa § 27 ods. 1, 2, 3 zákona č. 153/2001 Z. z. na protest prokurátora proti rozhodnutiu sa vzťahujú ustanovenia § 26 s týmito odchýlkami:

a/ orgán verejnej správy, ktorý nemá svoj bezprostredne nadriadený orgán ani dozerajúci orgán, predloží protest prokurátora spolu so spisovým materiálom na rozhodnutie orgánu oprávnenému na rozhodovanie o opravnom prostriedku v poslednom stupni, ak nevyhoví protestu prokurátora v ustanovenej lehote (§ 26 ods. 2) sám alebo ak mu vyhoví iba čiastočne; ústredný orgán štátnej správy predloží v takom prípade protest prokurátora na rozhodnutie svojmu vedúcemu, ktorý rozhodne na základe ním ustanovenej komisie,

b/ rozhodnutie o proteste prokurátora doručí orgán, ktorý rozhodoval o proteste, prokurátorovi a účastníkom konania; ak o proteste prokurátora rozhodoval bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v písmene a/, doručí rozhodnutie o proteste prokurátora aj orgánu verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie, proti ktorému bol podaný protest,

c/ proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať alebo podať rozklad; na konanie o odvolaní alebo rozklade proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, (Zákon č. 71/1967 Zb.).

d/ vykonateľnosť rozhodnutia, proti ktorému bol podaný protest, sa neodkladá uplynutím lehoty ustanovenej na vybavenie protestu; ak však bol protest podaný aj proti nariadeniu alebo uskutočňovaniu výkonu rozhodnutia, ďalší výkon rozhodnutia sa podaním protestu odkladá až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o proteste,

e/ protest proti rozhodnutiu môže prokurátor podať do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia; ak ide o rozhodnutie, proti ktorému nemožno podať riadny opravný prostriedok, do troch rokov od jeho vydania.

Ak bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v odseku 1 písm. a/ nevyhoví protestu prokurátora, môže prokurátor podať na súd žalobu na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia, ak tak ustanovuje osobitný zákon. (§ 35 ods. 1 písm. b/, § 249 a § 250b ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov.)

Ak bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v odseku 1 písm. a/ nerozhodne o proteste prokurátora v lehote ustanovenej v § 26 ods. 5, na účely osobitného zákona (§ 250b ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov) sa má za to, že protestu nevyhoví. Uvedená právna domnienka má tie isté účinky ako nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktorým nebolo vyhovie protestu prokurátora.

Podľa § 26 ods. 3, 4, 5 zákona č. 153/2001 Z. z. Ak orgán verejnej správy protestu prokurátora nevyhoví alebo mu vyhoví iba čiastočne, je povinný do 30 dní od doručenia protestu predložiť protest spolu so spisovým materiálom na rozhodnutie svojmu bezprostredne nadriadenému orgánu alebo dozerajúcemu orgánu určenému osobitným predpisom; 17) ústredný orgán štátnej správy predloží protest prokurátora na rozhodnutie vláde Slovenskej republiky.

Ak orgán verejnej správy v ustanovenej lehote protestu prokurátora nevyhoví ani v tejto lehote protest nepredloží na rozhodnutie orgánu uvedenému v odseku 3, prokurátor môže podať protest orgánu uvedenému v odseku 3.

Orgán uvedený v odseku 3 je povinný o proteste prokurátora rozhodnúť do 30 dní od predloženia protestu na rozhodnutie orgánom verejnej správy (odsek 3) alebo do 30 dní od podania protestu prokurátorom (odsek 4).

Podľa § 69 ods. 1 až 4 správneho poriadku ak sa protest prokurátora podal na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal, môže tento orgán sám svoje rozhodnutie, proti ktorému protest smeruje, zrušiť alebo nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu.

Ak takto správny orgán plne nevyhoví protestu sám, je povinný predložiť ho spolu so spisovým materiálom v lehote určenej v proteste, a ak lehota nie je určená, do 30 dní na rozhodnutie nadriadenému správnomu orgánu najbližšie vyššieho stupňa (§ 58); ak ide o ústredný orgán štátnej správy, predloží

protest svojmu vedúcemu, ktorý rozhodne na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Rozhodnutie o proteste prokurátora sa doručí prokurátorovi a účastníkom konania.

Proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať (podať rozklad).

Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR).

Žalovaný správny orgán v danej veci nepostupoval v intenciách citovanej právnej úpravy, pre svoje rozhodnutie si nežadovánil dostatok skutkových podkladov, vo veci nezistil skutočný stav, svoj právny záver ustálil na základe nesprávnej aplikácii právnej úpravy vo vzťahu lehoty na rozhodnutie o proteste prokurátora, a preto jeho právny záver bol skutkovo a právne nesprávny, z ktorých dôvodov neboli splnené zákonné podmienky pre zamietnutie žaloby súdom prvého stupňa podľa § 250j ods. 1 O.s.p.

S citovanej právnej úpravy vyplýva, že zákonodarca úpravu konania o proteste prokurátora ustanovil v dvoch právnych predpisoch, keď v právnej úprave § 24 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. ustanovil, že konanie o proteste prokurátora je osobitné konanie, v ktorom sa rozhoduje, či všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným orgánom verejnej správy, opatrením alebo rozhodnutím bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis, a v právnej norme § 69 ods. 1 až 4 zákona č. 71/1967 Zb. upravuje podmienky konania o proteste prokurátora. Zákonodarca súčasne však v právnej norme § 24 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. stanovil, že ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie o proteste prokurátora sa primerane vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. (Zákon č. 71/1967 Zb.). Aplikáciou uvedenej právnej úpravy plynie záver, že na konanie o proteste prokurátora sa vzťahuje primerane právna úprava správneho poriadku, ak zákon č. 153/2001 Z. z. neustanovuje inak. Vzhľadom k uvedenému pokiaľ zákon č. 153/2001 Z. z. kogentným spôsobom ustanovil lehotu na rozhodnutie o proteste prokurátora podmienené právnou domnienkou, nie je možné posudzovať lehotu na vydanie rozhodnutia o proteste prokurátora v zmysle právnej úpravy správneho poriadku, v ktorej zákonodarca ukladá vydať rozhodnutie v zmysle § 49 ods. 2.

Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia k námietke žalobcu vo vzťahu k prekážke veci rozhodnutej poukazom na to, že v zmysle § 49 ods. 2 Správneho poriadku ak správny orgán nemôže vzhľadom na povahu veci rozhodnúť v lehote 30 resp. 60 dní, môže ju primerane predĺžiť odvolací orgán, uviedol, že na základe žiadosti KPÚ zo dňa 10.07.2009 bola listom č. 2791/2009-430 zo dňa 20.07.2009 Ministerstvom pôdohospodárstva SR predĺžená lehota na rozhodnutie o proteste prokurátora, a to do 31.08.2009 a rozhodnutie KPÚ č. A/2009/00232 bolo vydané 26.08.2009. Vychádzajúc z uvedeného pokiaľ žalovaný v konaní o proteste prokurátora posudzoval lehotu na rozhodnutie podľa právnej úpravy ustanovenej v správnom poriadku (§ 49), postupoval v rozpore s právnou úpravou ustanovenou v § 24 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 3 a s § 26 ods. 5 zákona č. 153/2001

Z. z.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ krajský súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, rozhodol vo veci skutkovo a právne nesprávne.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3, veta prvá O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Odvolací súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v zmysle § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, keďže mu vzniklo právo na ich náhradu v dôsledku jeho úspechu v konaní. Žalobcovi priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli zaplatením súdneho poplatku za žalobu a podané odvolanie (2 x 70,- eur) a právnym zastúpením za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava, podanie žaloby - po 130,16 eur a režijný paušál po 7,81 eur (2 x 130,16 + 2 x 7,81). Odvolací súd podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1, 2 O.s.p. priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 415,94 eur, ktoré vyplývali zo spisu, keďže žalobca v určenej zákonnej lehote trovy právneho zastúpenia nevyčísľil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.